

[Indenrigsministeren.]

naar det høje Folketing faar dette Lovforslag til Behandling, ikke vil undlade at aflægge Besøg i nogle af de Kvarterer, det her drejer sig om.

Det, jeg her har nævnt, gaar ud over mange fattige Mennesker, som paa Grund af deres økonomiske Forhold er henvist til at bo saadanne Steder; det er nemlig det karakteristiske for mange af disse Ejendomme, at Huslejen, skønt den ofte er lav set i Forhold til Lejligheder med et tilsvarende Antal Værelser i den øvrige Del af Byen, er urimelig høj set i Forhold til de Bekvemmeligheder og Rumforhold, som Lejligheden byder. De Undersøgelser, der er foretaget, har vist, at 36 pCt. af 1 Værelses Lejligheder i Adelgade og Borgergade-Kvarteret koster 12 Kr. eller derover i aarlig Leje pr. m², ja, en Femtedel af disse 36 pCt. kostede 16 Kr. pr. m² eller mere, medens den gennemsnitlige Husleje pr. m² for 1 Værelses Lejligheder uden Bad og Centralvarme, der blev opført i 1935, var 11 Kr. Man har haft Eksempler paa, at Lejligheder i Holmensgade-Kvarteret og paa Christianshavn var helt oppe paa 25 Kr. pr. m², en forfærdende Luksuspris i Forhold til de Boligforhold, der ydes for den Betaling.

Naar en saa høj Husleje har kunnet opnaas i disse Kvarterer, ligger det i den store Efterspørgsel efter Lejligheder, hvor Huslejen absolut set er lav; endvidere skyldes det, at de relativt høje Huslejer visse Steder opretholdes ved den mere eller mindre lyssky Anvendelse, der gøres af de paagældende Lejligheder. Enhver maa give mig Ret i, at der ingen som helst Grund for Samfundet er til at bidrage til Opretholdelsen af saadanne Forhold, naar det er en Kendsgerning, at denne Udnyttelse af Forholdene er til ubodelig Skade for de Mennesker, der bor saadanne Steder, navnlig for den Ungdom, der vokser op i disse Omgivelser.

Det er Forhold som dem, jeg her har beskrevet, der danner Baggrunden for det af Udvalget udarbejdede Lovforslag, der falder i tre Hovedafsnit, det første Hovedafsnit Kapitlerne I—V, andet Afsnit Kapitel VI og tredje Hovedafsnit Kapitel VII.

Kapitel I indeholder, hvad jeg vil kalde et Program for de Krav, der ud fra Hensynet til Beboernes Sundhed og Sikkerhed maa stilles til Boliger og Opholdsrum. Udvalget er kommet til det Resultat, at den eneste virkelig effektive Maade, paa hvilken man vil være i Stand til at gribe ind over for de slette Boligforhold, er at etablere et Organ,

som med Regelmæssighed kan underkaste Boligforholdene en sagkyndig Undersøgelse. Bestemmelserne om Oprettelsen af et saadant Organ, Boligtilsynet, findes i Forslagets Kapitel II, §§ 5—12. Kun ved saaledes at gaa til Ondets Rod kan man paa saglig Maade ved Undersøgelse af alle Enkeltheder komme til Erkendelse af, hvilke Fejl der hæfter ved Boligerne, og om disse Fejl er af en saadan Karakter, at de eventuelt kan afhjælpes, eller om de er saa grelle, at de paagældende Boliger ikke i Fremtiden bør tillades anvendt til Beboelse for Mennesker.

Nu er Forholdene heldigvis saaledes, at et Tilsyn med Boligerne ikke overalt behøver at have et saadant Omfang, at der udkræves et særligt Organ til Varetagelsen af det her nævnte Hverv. Udvalget har ment, at man kun i København og de største Provinsbyer behøver at indrette en særlig Boligkommission til Løsningen af disse Opgaver, medens man i de øvrige Købstæder vil kunne henlægge dette Arbejde til den bestaaende Sundhedskommission, som dog i saa Fald selvfølgelig maa være udrustet med en saadan Medhjælp, at den kan varetage den nye Opgave. Skulde en Kommunalbestyrelse ønske at faa nedsat en særlig Boligkommission af samme Art som dem, der skal nedsættes i de større Byer, kan Indenrigsministeriet tillade dette. Paa Landet vil der nok forskellige Steder kunne være Trang til et Boligtilsyn, men Lovforslaget gør ikke dette til en almindelig Regel; det aabner kun Adgang til, hvor Forholdene taler derfor, at oprette Boligtilsyn ogsaa i Landdistrikterne.

Disse lokale Boligtilsyn, hvorom de nærmere Bestemmelser findes i §§ 5, 9, 10, 11 og 12, skal altsaa følge med i alt vedrørende Kommunernes Boligforhold, foretage periodiske Undersøgelser af Kommunernes Lejligheder og navnlig have Opmærksomheden henvendt paa de Ejendomme, som man efter Kendskab til Forholdene ved er særlig usunde eller tilbøjelige til at nærme sig Lavmaalet. Finder Tilsynet da, at der er Anledning til at skride ind, enten ved at paabyde Forbedringer, ved at forbyde Benyttelsen, ved at rømme op blandt daarlige Elementer blandt Beboerne eller ved at skride ind mod skadelig Overbefolkning, tillægger Loven Tilsynet Beføjelse hertil.

Disse Beføjelser findes nærmere omtalt i §§ 13, 14, 15, 23 og 24. I § 13 bestemmes, at Boligtilsynet kan nedlægge Forbud mod, at en Bygning eller en Del af denne anvendes til Beboelse eller Ophold, naar vedkommende Bygning eller Rum i væsentlig Grad og paa en Maade, der ikke skønnes at kunne af-